

centraleuropæiske område kan blive medlem? Uha nej, siger hr. Klaus Hækkerup, det kan sagtens blive før, selv når han bliver konfronteret med, at det kan det sandsynligvis ikke. Og det kan det ikke, fordi bl.a. den danske regering ikke vil være med til at arbejde for, at vi kommer hurtigere i gang med at få lavet de økonomiske reformer i EU – det er det, vi taler om i dag – og hvis ikke vi får lavet de økonomiske reformer, der er pinende nødvendige, før vi overhovedet kan gå i gang med ordentlige forhandlinger med de nye lande, bliver det tidligst i år 2004. Men hr. Klaus Hækkerup siger, at det kan godt være, året 2004 ikke kan holde, det kunne da godt være, det blev et år tidligere eller senere.

Jeg kan sige til hr. Klaus Hækkerup, at vores bekymringer er helt anderledes. Vi er bange for, at der er nogle, der vil lægge sig i vejen, og at det bliver langt senere, og det kan vi ikke være bekendt. Regeringskonferencen drejer sig om at få udvidet EU, og det er også derfor, vi skal prøve med alle mulige midler at skubbe bagpå for at give Europa en chance.

(Kort bemærkning).

Keld Albrechtsen (EL):

Jeg må indrømme, at hr. Hækkerups sidste indlæg forbløffede mig en hel del. Hvis det nu skal være Socialdemokratiets politik, må jeg konstatere, at regeringens og Socialdemokratiets udviklingsstrategi ligger fuldstændig og totalt i ruiner.

Hr. Hækkerup nævnte muligheden for, at man kunne begynde optagelsen af et enkelt land på et fremrykket tidspunkt, selv om det hidtil har været regeringens påstand – ganske vist en påstand, der ligger et pænt stykke uden for virkelighedens verden – at man skulle starte samtidig for alle ansøgerlandene og behandle dem på lige fod. Men nu kan jeg forstå, at Socialdemokratiet har ændret strategi og vil tage landene et for et med den selvfølgeligelige konsekvens, at en del af landene sandsynligvis aldrig kommer med overhovedet. Jeg vil godt spørge hr. Hækkerup, om det, han sagde, var en fortalelse eller en fundamental ændring af regeringens strategi.

(Kort bemærkning).

Kristian Thulesen Dahl (DF):

Jeg vil sige, at det var da rart at få en vis portion realisme ind i den socialdemokratiske ordførers sidste besvarelse af de spørgsmål, der blev stillet, nemlig at det mest sandsynlige nok er, at

man optager udvidelsesforhandlinger med nogle lande, men ikke med alle lande på samme tid. Det var måske en fortalelse, men jeg tror, det ligger meget tæt på den realistiske verden.

Men hvis det er linjen, betyder det også, som hr. Keld Albrechtsen netop har sagt, at den socialdemokratiske strategi er afgørende og fundamentalt ændret. I hvert fald indtil det forrige svar, jeg fik fra hr. Klaus Hækkerup, blev det stadig nævnt, at det var den officielle socialdemokratiske politik, at man skulle have samme starttidspunkt for forhandlingerne og samme tidspunkt for medlemskab, men lange overgangsordninger. Derfor vil også jeg gerne høre, hvad den officielle socialdemokratiske politik er, og så kan vi andre jo gå rundt og gisne om, hvad den uofficielle politik er.

(Kort bemærkning).

Klaus Hækkerup (S):

Når jeg nævnte, at optagelsesforhandlingerne kunne begynde et halvt år efter afslutningen af regeringskonferencen, tænkte jeg faktisk på den beslutning, der blev truffet på topmødet på Korfu om at indlede med Cypern og Malta et halvt år efter regeringskonferencen. Jeg nævnte også Cypern i samme forbindelse, så jeg troede, at både hr. Keld Albrechtsen og hr. Kristian Thulesen Dahl var opmærksomme på, at det var den beslutning, jeg henviste til.

Hvis man kan begynde med Cypern et halvt år efter afslutningen af regeringskonferencen, er det for mig en indikation for, at man måske også kunne begynde tilpas tidligere, som de to herrer ønsker, med de øvrige lande. Men jeg skal til fulde bekræfte det, jeg sagde i forrige runde, nemlig at vi ønsker optagelsesforhandlingerne påbegyndt samtidig for alle lande og så vidt muligt også afsluttet på en sådan måde, at de optages samtidig som medlemmer. Det er det ønske, vi har til regeringskonferencen.

Så vil jeg endelig sige til fru Annette Just, at jeg er ganske enig, når hun siger, at vi skal skubbe bagpå for at give Europa en chance. Det var, så vidt jeg kunne høre, hovedessensen af hendes sidste indlæg, så her må jeg med eller mod min vilje erklære mig enig med forespørgeren.

Charlotte Antonsen (V):

For Venstre er der ikke nogen tvivl om, at EU's hovedopgave er udvidelsen mod øst, og at det er den helt altoverskyggende opgave, vi har i øjeblikket.